

РОБОТА

УЧАСНИКА І ТУРУ ТВОРЧОГО КОНКУРСУ " ЕКОНОМІСТ МАЙБУТНЬ ОГО "

**НА ТЕМУ :
" ЯКИМ Я БАЧУ МАЙБУТНЄ
ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ"**

**УЧНЯ 11 КЛАСУ
СЛОБІДСЬКОЇ ЗОШ І - ІІІ СТУПЕНІВ
КАГАРЛИЦЬКОГО РАЙОНУ
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ДРИГИ ВІТАЛІЯ ЯКОВИЧА 16 РОКІВ**

2004 РІК

Тривалий час економіка нашої держави перебувала в стані економічної кризи, яка призвела до таких соціальних негараздів як безробіття, падіння життєвого рівня населення, збідніння значної частини моїх співвітчизників. За роки реформи Україна опинилась далеко позаду розвинутих країн світу, втратила значну частину свого економічного потенціалу. Життєвий рівень населення знизився більше ніж у десять разів, 82% населення опинилося за межею бідності. Середня тривалість життя в Україні скоротилася для чоловіків на 16 років, для жінок - 13 років і становить 66,33 року. Бажання якнайшвидше інтегруватись у світову економіку призвело до значної втрати внутрішнього ринку товарів широкого вжитку. Дуже загострювалася проблема працевлаштування, особливо серед молоді. Тому економічні перетворення, що відбулися і відбуваються викликають інтерес у мільйонів українців, бо саме від них залежить їх добробут і матеріальний достаток.

Під впливом економічних реформ та їх ефективності у великій мірі формується, також, і міжнародний авторитет нашої держави, тому для досягнення вищого рівня економічного розвитку потрібно раціонально використовувати власні природні ресурси та вигідне географічне положення, спиратися на власні сили, талант і працьовитість свого народу, враховувати світовий досвід, використовуючи його позитивні моменти і долаючи негативні прояви та наслідки.

Як і в багатьох інших громадян, в мене також сформувались певні міркування щодо майбутнього економіки України. Вважаю, що завдання держави - не керувати економікою, а створити належні умови для її розвитку, збирати податки, розпоряджатися бюджетними коштами, направляти засоби на бюджетну сферу, на підтримку малозабезпечених категорій населення, створювати гідні умови проживання своїм громадянам. Виконуючи такі функції, держава створюватиме сприятливі умови для подальшого піднесення економіки, а відповідно і достатку людей. Держава не може і не повинна турбуватися про все і про всіх. Важливу роль у цьому повинна відігравати приватизація та створення значного прошарку дрібних і середніх власників. Чим швидше і якісніше буде здійснено цей процес, тим раніше

з'явиться позитивний результат. Досвід підтверджує, що процвітання економіки базується на дрібному підприємстві, в багатьох країнах, саме воно стало локомотивом економічного піднесення тому, що створюються десятки тисяч нових робочих місць, сплачуються податки до бюджету. Переконаний, що для розвитку малого бізнесу, держава повинна створити сприятливі умови, зменшити податковий тиск, обмежити свавілля чиновників.

Стабільна економіка тісно пов'язана, на мою думку, із зростанням національного виробництва. Держава повинна проводити протекціоністську політику щодо вітчизняного виробника, а не ставити його в нерівноправні умови з іноземним. Часто за крикливою рекламою, яскравою обгорткою знаходиться неякісний товар іноземного виробництва, тоді як власний, значно кращий. Купуючи імпордне, ми тим самим підтримуємо зарубіжних партнерів, а не вітчизняного виробника, якому також потрібна широка інформаційна підтримка.

Високий розвиток української економіки не можливий без ефективного розвитку аграрного сектора, без завершення приватизації землі. Тільки тоді, коли селянин відчує себе власником, господарем землі, можна отримати швидку і повноцінну віддачу. Схиляюся до того, що державна політика в цій галузі має бути продуманою, виваженою. Вона підтримуватиме паритет цін на сільськогосподарську і промислову продукцію, дасть допомогу селянину придбати сільськогосподарську техніку, закупити мінеральні добрива і засоби захисту рослин. Економіка повинна бути соціально зорієнтованою: забезпечувати життєві потреби та інтереси всіх громадян, створювати умови для зростання благополуччя. Кожний хто отримує прибуток, повинен приймати участь у фінансуванні витрат на освіту, науку, культуру, медицину, оборону країни, підтримку малозабезпечених, безробітних.

Громадянам потрібні реальні блага та гарантії їх отримання, а не обіцянки чи популістські лозунги, тільки за таких умов вони бажають робити і свій внесок у справу економічного зростання України.

Не малу роль, на мою думку, у економічному розвитку відіграватимуть стосунки з

іншими країнами. Українська економіка повинна бути відкритою для взаємовигідного співробітництва, партнерства, але пріоритетом у цьому повинні бути тільки національні інтереси.

Отже, майбутнє України — це ринкова, соціальне спрямована економіка, в якій створені сприятливі умови для успішного функціонування малого і середнього бізнесу, рівноправного існування всіх форм власності. Ця справа є справою і держави, і суспільства, і кожного громадянина зокрема, бо від цього залежить наше майбутнє, добробут, достаток, благополуччя, місце нашої України у світовому господарстві.